

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผลการทดสอบ และการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

X แทน ค่าเฉลี่ย

SD แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

SS แทน ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนแตร์ตัวยกกำลังสอง

MS แทน ค่าความแปรปรวน

df แทน ระดับชั้นของความเป็นอิสระ

F แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงค่าเอฟ

* แทน ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

I แทน ระยะเวลาของการทดลอง

G แทน กลุ่ม

I x G แทน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลอง

q แทน ค่าวิถีสูตรของตารางพิสัยสติวเดนท์ (Studentized Range)

r แทน ลำดับชั้นการอยู่ห่างกันของค่าเฉลี่ย

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนคุณค่าแห่งตน ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของมารดานอกสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนา ในกลุ่มทดลองที่เข้ากลุ่มการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีภูมิปัญญา และกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนของมารดานอกสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนา ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนของมารดา nokสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนาที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีภูวนิยมในระยะก่อนการคลอด ระยะหลังการคลอด และระยะติดตามผล

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนของมารดา nokสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนาที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีภูวนิยม และกลุ่มควบคุม

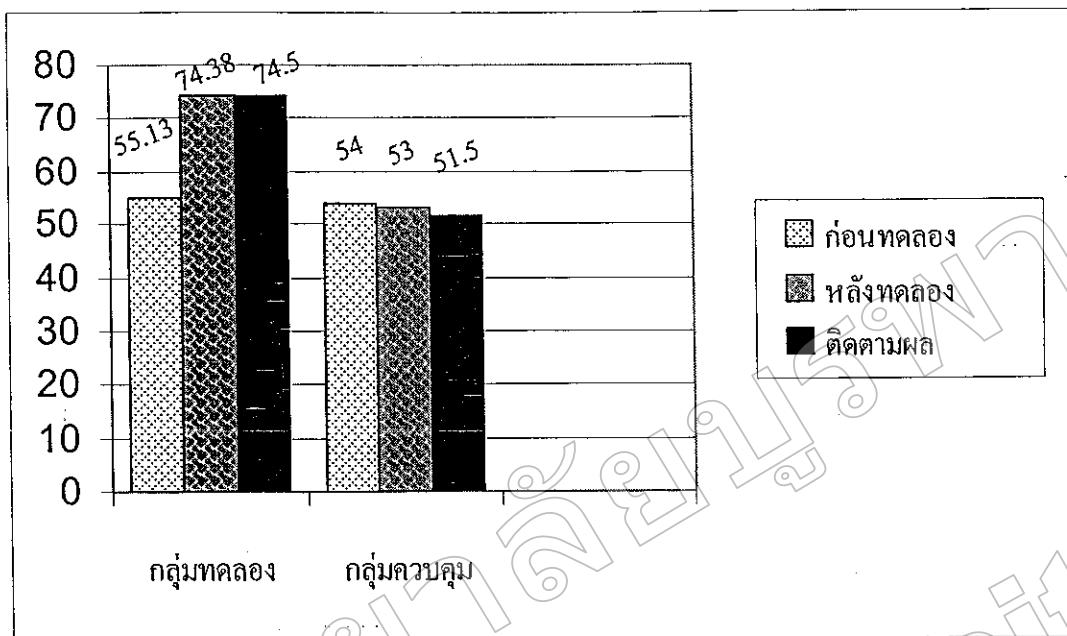
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนการเห็นคุณค่าแห่งตนของมารดา nokสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนาในระยะก่อนการคลอด ระยะหลังการคลอด และระยะติดตามผล ในกลุ่มทคลอดที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีภูวนิยมและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 2 ข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนการเห็นคุณค่าแห่งตนของมารดาอกสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนาในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลในกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมให้คำปรึกษาตามทฤษฎีภูมิปัญญาและกลุ่มควบคุม

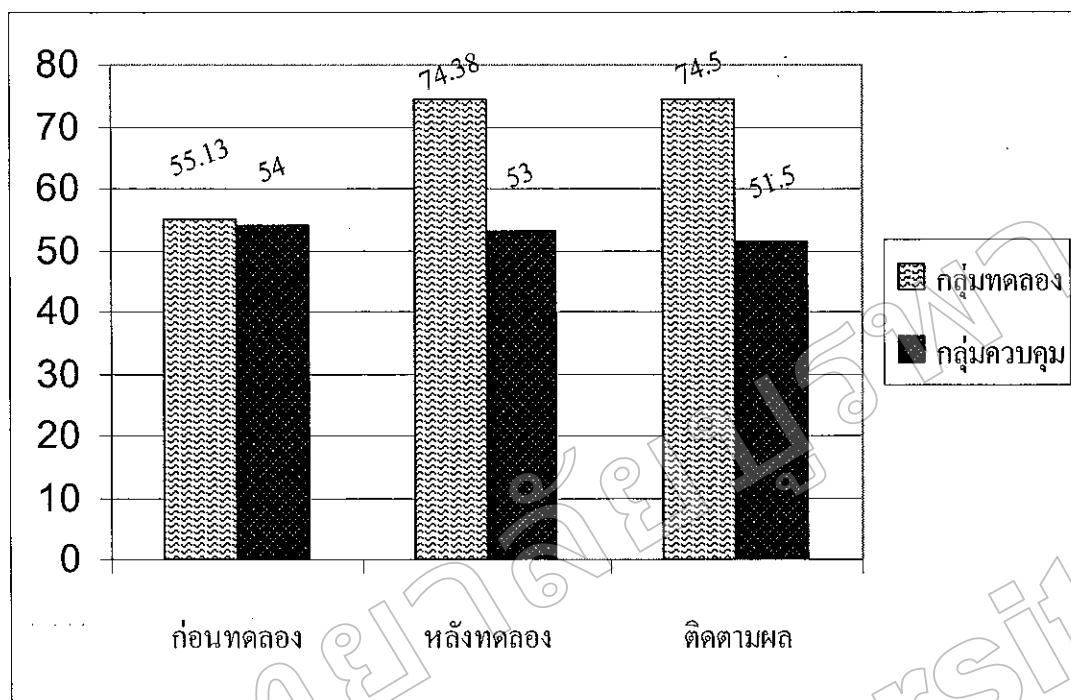
คนที่	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม			
	ระยะ		คนที่	ระยะ		คนที่	
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง		ติดตามผล	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ติดตามผล
	ทดลอง	ทดลอง			ทดลอง	ทดลอง	
1	59	68	70	1	60	62	55
2	51	71	69	2	55	54	49
3	59	76	79	3	48	50	50
4	60	80	80	4	52	49	50
5	52	77	78	5	59	60	60
6	49	68	70	6	49	55	48
7	52	74	72	7	54	44	48
8	59	81	78	8	55	50	52
รวม	441	595	596		432	424	412
\bar{X}	55.13	74.38	74.50		54	53	51.50
SD	4.52	5.04	4.67		4.28	5.98	4.14

จากตารางที่ 2 พบร่วม ค่าเฉลี่ยคะแนนคุณค่าแห่งตนในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของมารดาอกสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนา ในกลุ่มที่เข้ากลุ่มการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีภูมิปัญญามีค่าเฉลี่ยเป็น 55.13, 74.38 และ 74.50 ส่วนมารดาอกสมรสกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยเป็น 54, 53 และ 51.50 ตามลำดับ

ภาพที่ 2 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนของมาตรการสมรรถที่ตั้งครรภไม่พึง
ประณามที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีภูวนิยมและกลุ่มควบคุมในระยะต่าง ๆ
ของการทดลอง

จากภาพที่ 2 พนบวามารดานอกสมรรถที่ตั้งครรภไม่พึงประณามที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษา
กลุ่มตามทฤษฎีภูวนิยมมีค่าเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนในระยะก่อนการทดลอง 55.13 ระยะหลังการทดลอง
เป็น 74.38 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 19.25 ส่วนในระยะติดตามผล มีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 74.50 เพิ่มขึ้นจากระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 19.37 และเพิ่มขึ้นจากระยะหลังการทดลอง
เท่ากับ 0.12 ส่วนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนในระยะก่อนการทดลอง 54 ระยะหลังการ
ทดลองเป็น 53 ซึ่งลดลงจากระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 1 ส่วนในระยะติดตามผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
51.5 ซึ่งลดลงจากระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 2.5 และต่ำกว่าระยะหลังการทดลองเท่ากับ 1.5

ภาพที่ 3 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนของมารดานอกสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่พึ่ง
ประรรณนาที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีภูวนิยม และมารดานอกสมรสกลุ่ม
ควบคุม

จากภาพที่ 3 พบว่า ระยะก่อนการทดลองของมารดานอกสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่พึ่ง
ประรรณนาที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีภูวนิยม มีคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนสูงกว่ามารดานอก
สมรสกลุ่มควบคุมเท่ากับ 1.13 และระยะหลังการทดลองมารดานอกสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่พึ่ง
ประรรณนาที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีภูวนิยม มีคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนสูงกว่ามารดานอก
สมรสกลุ่มควบคุมเท่ากับ 21.38 และระยะติดตามผล มารดานอกสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่พึ่ง
ประรรณนาที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีภูวนิยมยังคงมีคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนสูงกว่า
มารดานอกสมรสกลุ่มควบคุมเท่ากับ 23

ตอนที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตน ระหว่างวิธีการทดลอง กับระยะเวลาของการทดลอง

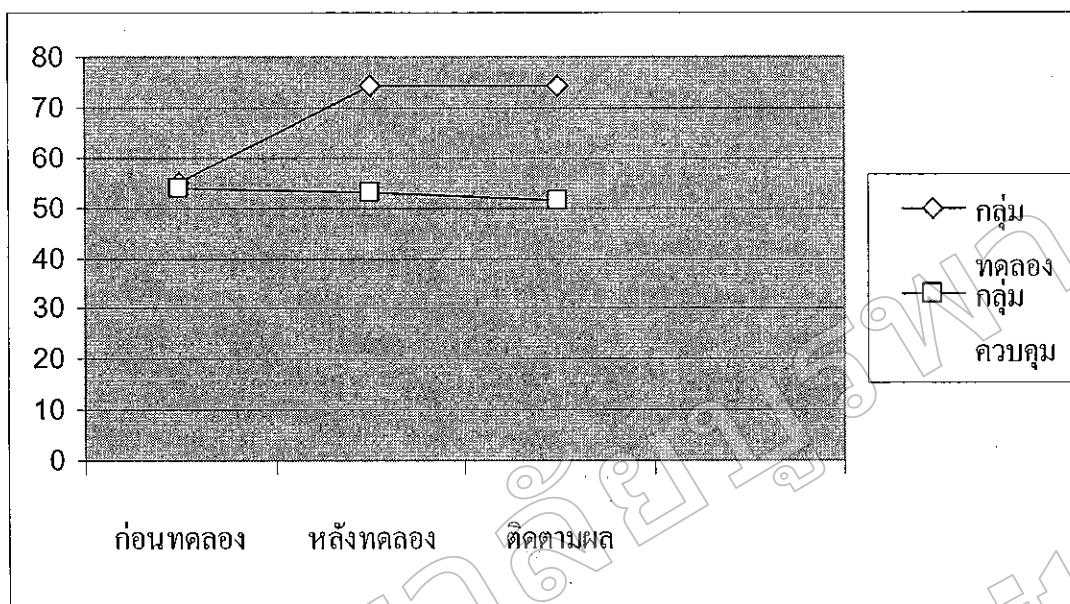
Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Subject	15	3505		
Group (G)	1	2760.3333	2760.3333	51.8953*
SS w/in Groups	14	744.6667	53.1905	
Within Subjects	32	2240.6667		
Interval	2	826.2917	413.1458	51.1673*
I X G	2	1188.2917	594.1458	73.5839*
I X SS w/in Groups	28	226.0833	8.0744	
Total	47	5745.6667		

$$F_{.05}(1, 14) = 4.6, F_{.05}(2, 28) = 3.34$$

* $p < .05$

จากตารางที่ 3 พบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนระหว่างระยะเวลาของการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนของมารดาคนอกสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ที่ได้รับการให้คำปรึกษาคู่ตามทฤษฎีภูวนิยม และมารดาคนอกสมรสกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง ผู้วิจัยจึงนำเสนอรูปแบบของปฏิสัมพันธ์ โดยการนำเสนอในรูปแบบกราฟ ได้ผลดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 กราฟเส้นแสดงปัจจัยพันธ์ระหว่างวิธีการทคลองกับระยะเวลาของการทคลอง

จากภาพที่ 4 พบร่วมในระยะก่อนการทคลองมารดานอกสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่เพิงประณาน่าที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีภูวนิยมและมารดานอกสมรสกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณค่าแห่งตนใกล้เคียงกัน แต่ในระยะหลังการทคลองและระยะติดตามผลมีการเปลี่ยนแปลงค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณค่าแห่งตน โดยในระยะหลังการทคลองมารดานอกสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่เพิงประณาน่าที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีภูวนิยมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณค่าแห่งตนสูงกว่ามารดานอกสมรสกลุ่มควบคุม และในระยะติดตามผลมารดานอกสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่เพิงประณาน่าที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีภูวนิยม มีค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณค่าแห่งตนสูงกว่ามารดานอกสมรสกลุ่มควบคุม เช่นกัน แสดงให้เห็นว่าวิธีการทคลองกับระยะเวลาของการทคลองส่งผลต่อคุณค่าแห่งตน จึงทำให้ค่าเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนกลุ่มทคลองสูงขึ้น

เนื่องจากพบปัจจัยพันธ์ระหว่างวิธีการทคลองกับระยะเวลาของการทคลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยจึงนำทดสอบผลย่อยของวิธีการทคลอง และผลย่อยของระยะเวลาการทคลอง พนผลการทคลองดังตอนที่ 3 และตอนที่ 4

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนในระดับก่อนการทดลอง ระดับหลังการทดลอง และระดับติดตามผล

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบผลอย่างวิธีการทดลองในระดับก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Group	1	5.0625	5.0625	0.219
Within Group	42	970.75	23.1131	

$F_{.05}(1, 23) = 4.28$ ปรับค่า df ตามแบบของไฮเวลล์ (Howell, 1992, p. 451) ได้ค่า df = 22.7432

จากตารางที่ 4 พบว่า ในระดับก่อนการทดลองคะแนนเฉลี่ยของคะแนนคุณค่าแห่งตนของมารดาอกสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์น้ำนมได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีภูมิปัญญาและมารดาอกสมรสกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ คะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระดับก่อนการทดลองไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบผลอย่างวิธีการทดลอง ในระดับหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Group	1	1827.5625	1827.5625	79.0704*
Within Group	42	970.75	23.1131	

$F_{.05}(1, 23) = 4.28$ ปรับค่า df ตามแบบของไฮเวลล์ (Howell, 1992, p. 451) ได้ค่า df = 22.7

จากตารางที่ 5 พบว่า ในระดับหลังการทดลองคะแนนเฉลี่ยของคะแนนคุณค่าแห่งตนของมารดาอกสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์น้ำนมได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีภูมิปัญญาและมารดาอกสมรสกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ คะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนในระดับหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน โดยมารดาอกสมรสที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีภูมิปัญญา มีคะแนนคุณค่าแห่งตนสูงกว่ามารดาอกสมรสกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลอง ในระดับติดตามผลของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Group	1	2116	2116	91.5498*
Within Group	42	970.75	23.1131	

$F_{.05}(1, 23) = 4.28$ ปรับค่า df ตามแบบของ荷渥ล์ด (Howell, 1992, p. 451) ได้ค่า df = 22.7432

จากตารางที่ 6 พบว่า ในระดับติดตามผลคะแนนเฉลี่ยของมารดานอกสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนาที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีกวนิยมและมารดานอกสมรสกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ คะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนในระดับติดตามผลของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน โดยมารดานอกสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนาที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีกวนิยม มีคะแนนคุณค่าแห่งตนสูงกว่ามารดานอกสมรสกลุ่มควบคุมในระดับติดตามผล

ตอนที่ 4 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนของมารดาคนอกสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนาที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีภูวนิยม

ตารางที่ 7 ผลการทดสอบผลย่อยของระยะเวลาของการทดลองของมารดาคนอกสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนาที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีภูวนิยม

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Subjects	7	368		
Interval	2	1989.25	994.6250	132.9332*
Error	14	104.75	7.4821	
Total	23	2462		

$$F_{.05}(2, 14) = 3.74$$

$$*p < .05$$

จากตารางที่ 7 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของคะแนนคุณค่าแห่งตนของมารดาคนอกสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนาที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีภูวนิยมในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ คะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนโดยใช้การให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีภูวนิยมในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง

ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนเป็นรายคู่ในระดับก่อนการทดสอบ ระยะห่างการทดสอบและระยะติดตามผลของกลุ่มทดสอบด้วยวิธีการทดสอบแบบนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls)

\bar{X}	ระยะก่อนการทดสอบ	ระยะห่างการทดสอบ	ระยะติดตามผล
	55.13	74.38	74.50
55.13	-	19.25*	19.38*
74.38		-	0.13
74.50			-
R		2	3
$q_{95}(r,14)$		3.03	3.70
Wr		5.51	6.73

* $p < .05$

จากตารางที่ 8 พบว่า márคานอกสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีภูวนิยมในระยะก่อนการทดสอบ และระยะห่างการทดสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนในระยะก่อนการทดสอบ และระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนในระยะห่างการทดสอบ และระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

นั่นคือ márคานอกสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีภูวนิยมในระยะห่างการทดสอบและระยะติดตามผลสูงกว่าก่อนการทดสอบ และไม่พบความแตกต่างในระยะห่างการทดสอบ และระยะติดตามผลคือ คะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนใน márคานอกสมรสที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีภูวนิยมในระยะห่างการทดสอบและระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 9 ผลการทดสอบปัจจัยของระยะเวลาของการทดลองในมารคานอกสมรสกุ่มควบคุม

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Subjects	7	376.6667		
Interval	2	25.3333	12.6667	1.4615
Error	14	121.3333	8.6667	
Total	23	523.3333		

$$F_{.05}(2, 14) = 3.74$$

* $p < .05$

จากตารางที่ 9 พบร่วง คะแนนเฉลี่ยของคะแนนคุณค่าแห่งตนของกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ มารคานอกสมรสกุ่มควบคุมมีคุณค่าแห่งตนในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลัง การทดลอง และระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน